

Abstrakt

Disertační práce se zabývá emocionální silou a efektivitou fotožurnalismu v digitálním věku. Věnuje se novinářským fotografiím v kontextu jejich emocionální působivosti a zkoumá dopady emoční odezvy na příjemce médií. V teoretické rovině práce charakterizuje vznik a vývoj moderního fotožurnalismu a to, jak se etabloval v médiích jako samostatná disciplína, dále digitální věk a jeho specifika ve vztahu k modernímu fotožurnalismu, samotnou emocionální sílu fotožurnalismu a teorii emocí. Stručně představuje také koncept vizuální gramotnosti a definuje etické standardy při práci fotožurnalistů. V analytické části práce pojmenovává konkrétní rysy emocionální síly fotožurnalismu a vztahu emocionality a novinářské fotografie, dále se zabývá podobností novinářských fotografií s realitou a tím, jaké má zprostředkování reality prostřednictvím novinářských snímků efekt na příjemce médií, opět se zřetelem na emocionální hledisko. Dotýká se také toho, zdali mají novinářské fotografie na základě zasažení citlivosti a vnitřního naladění konzumentů médií potenciál je mobilizovat, nebo naopak způsobují znecitlivění a lhostejnost, a popisuje také etický rozměr fotožurnalismu ve vztahu k emocionalitě.